

"אור בקצה מנהרת השחיתות"

אריה אבנרי, יו"ר הנהלת אומ"ץ

כבוד מבקר המדינה והצוות הבכיר של המשרד, אלוף (במיל) עוזי דיין, יו"ר ועדת ביקורת המדינה של הכנסת חבר הכנסת זבולון אורלב, כלות וחתני האות ובעל עיטור הכבוד ואורחיהם, קהל נכבד, אמנים יקרים, חברי תנועת אומ"ץ.

ראשית אני מבקש לברך את אורחת הכבוד שלנו, ראש עיריית נתניה, מרים פיינברג, לוחמת ללא חת בפשע המאורגן. כל הכבוד לך מרים כולנו אתך.

מדי שנה, בתקופה זו של ערב הימים הנוראים, עורכת תנועת אומ"ץ את חשבון הנפש הלאומי של המדינה בתחומי טוהר המידות, המנהל התקין, השוויון בפני החוק והעוולות החברתיות. במסגרת זו אנחנו מעניקים בטקס חגיגי אות הוקרה לאזרחים אמיצים שחשפו מעשי שחיתות, לגופים שהקיפו על שמירת נורמות ראויות, לעיתונאים חוקרים ולעיתונאים שנוגעים בתחלואי החברה שהצטיינו בתפקידם.

בכל שנה אנו מאחלים שנה טובה והגונה לאזרחי המדינה ומייחלים לכך שתמצא סו"ס תרופת הפלא לבלימת המשך התפשטות המחלה הממארת של השחיתות ששלחה את גרורותיה כמעט אל כל מגזרי המשק והחברה ומהווה סכנה קיומית למדינה.

עד כה לא נמצאה התרופה. במעבדה של אומ"ץ נמשכים המאמצים לייצרה, אבל כנראה שנזדקק לסיוע חיצוני של גופים אחרים.

האירוע הנוכחי, שעומד בסימן מלאות 5 שנים לתנועה, נערך במועד בעל משמעות מיוחדת לכוחות האור, הנאבקים נגד השחיתות השלטונית במדינה. ראש הממשלה אהוד אולמרט מסיים היום את כהונתו כמנהיג מפלגת השלטון, יורד, בעל כורחו, מעל בימת הסיאוב והתיעוב שסימלה את תקופת כהונתו ומפנה את מקומו לבא אחריו.

לאורך כל שנות קיומה הקפידה אומ"ץ על חוסר פניות ועל אי תלות פוליטית. הקפדנו שלא להיות מעורבים בבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות ואנו נמנעים מלתמוך במועמד זה או אחר בבחירות פנימיות במפלגות שונות.

עם זאת איננו יכולים שלא לציין את העובדה המשמחת שאחד מארבעת המתמודדים היום לראשות קדימה - שרת החוץ ציפי לבני- קיבלה לפני ארבע שנים את אות המופת של אומ"ץ בזכות ההגינות השלטונית שלה וניקיון כפיה.

ייבחר היום מי שייבחר כמועמד לראשות הממשלה. אנו מודעים לכך שצפויים זעזועים פוליטיים לא מעטים ויתכן שהמועמד שייבחר לא ירכיב את הממשלה הבאה.

בכל אופציה שתיווצר, אומ"ץ תמשיך לעמוד על המשמר נגד סחטנות פוליטית ונגד קניית שלטון.

רחוב לבונטין 12 תל-אביב, ת.ד. 20093 מיקוד: 61201 טל: 03-5605588 פקס: 03-5600469

אנו מצפים לראש ממשלה שיבלום את המשך ההתדרדרות המוסרית במדינה, יפעל לשיקום ההריסות ויחזיר את האימון של אזרחי המדינה בממשלה, בכנסת ובשלטון החוק ובעיקר את האמונה והתקווה בעתידה של המדינה.

לצורך הבראתה של המדינה אנו זקוקים לראש ממשלה ישר, מצפוני, עממי, מצניע לכת, שישמש דוגמא אישית באורחות חייו וברגישות החברתית שלו.

קצה נפשנו ומאסנו בראש ממשלה שהינו עבריין סידרתי ששלח את ידו בכספי הקופה הציבורית בלי להניד עפעף. מיליונר יהיר ומתנשא וחסר ערכים שצבר נכסים בעשרות מילוני דולרים בדרכים מפוקפקות, מעשן סיגרים יקרים, עונד לידו שעון שערכו רבבות דולרים, חותם על מסמכי המדינה בעטי שוחד, נוסע אובססיבי במחלקות ראשונות על חשבון נפגעי נאצים נכים, ומוכי גורל למיניהם. אזרחי המדינה שגילו במרוצת השנים אטימות לנושא השחיתות השלטונית וקבעו למגינת ליבנו במשאלי דעת קהל כי מי שאינו מושחת אינו יכול להגיע לראש הפירמידה, החלו להתעורר ולהתפקח בשלהי השנה החולפת. מוטב מאוחר מאשר לעולם לא.

אין לנו ספק שבבחירות הקרובות לרשויות המקומית ולאחריהן בבחירות לכנסת יעמוד על הפרק נושא טוהר המידות האישי של המועמדים וזו אלומת אור בקצה מנהרת השחיתות.

טעות אופטית היא לחשוב שאחרי הסתלקותו הקרובה של ראש הממשלה אהוד אולמרט מהחיים הפוליטיים והעמדתו לדין של חברו הקרוב ושותפו לעסקים מפוקפקים, שר האוצר לשעבר אברהם הירשזון, אנחנו יכולים לנוח כבר על זרי הדפנה.

אנחנו ממשיכים לפעול על זרי קוצים. יש לנו מלאכת ניקיון רבה.

במערכת הפוליטית והציבורית בממשלה, בכנסת, בקרב ראשי העיריות ובארגונים ציבוריים גדולים מצויים עדיין, למרבה הצער, מספר רב של עבריינים שנהנים מכספי הקופה הציבורית.

מצויים אצלנו אישי ציבור שהחלו את דרכם כבני המעמד הבינוני ומשתייכים כיום לאלפיון העליון.

הכל שואלים: כיצד מצליחים שרים, חברי כנסת, ראשי ערים ופקידים בכירים - גם אם שכרם גבוה יחסית - לממן רכישות נדל"ן בארץ, ולפעמים גם בחו"ל, בשווי מיליוני דולרים ולהחזיק במקביל בנכסים פיננסיים סמויים.

התשובה היא פשוטה: מצב כזה יכול להתקיים רק בזכות הזיקה בין הון ושלטון. במדינת ישראל, תופעה זו הגיעה לממדי ענק, עד כדי כך שההון והשלטון התערבלו זה בזה, ועכשיו ההון כבר בתוך השלטון. ההון שולט בשלטון.

ברשותכם, אצטט קטע מדברי הנביא ישעיהו, פרק א', פסוקים כ"א-כ"ג: "מילאתי משפט, צדק ילין בה, ועכשיו מרצחים. כספך היה לסיגים, סובאך מהול במים. שריך סוררים וחברי גנבים, כולו אוהב שוחד ורודף שלמונים...".

איזו הקבלה מצמררת לימינו אלה. חבל שהביטוי שניתן לה בתקשורת הינו מסורס, מגמתי ומאולץ. בעצם, איני תמה על כך: כלי התקשורת הנשלטים בידי ברונים שמעדיפים לשרת את האינטרסים של

בעלי בריתם - אילי ההון והפוליטיקאים - יותר מאשר את אלה של ציבור הצרכנים, שצרוחתיו כבר אינן נשמעות.

כעיתונאי ותיק, אני חש צער רב לנוכח חדירת השחיתות לתקשורת האלקטרונית והכתובה בישראל ועל הולדת השילוש ההרסני הון שלטון ועיתון. חלק ניכר מכלבי השמירה של הדמוקרטיה ושל טוהר המידות הפכו לכלבי פודל מול מעשים לא כשרים של מו"לים ועורכים, שבזים לחוק אך מטיפים מוסר לאחרים. עיתונאים בכירים אחרים נאלמו דום מול מעשי שחיתות זועקים לשמים שביצעו אישי ציבור בכירים והפכו לסייענים האישיים שלהם. בתקשורת נוצרה נורמה פסולה מעיקרה: מותר לטייח ולהסתיר מעשי שחיתות חמורים של איש ציבור רם דרג אם אותו איש ציבור משרת את האינטרסים המקצועיים ו/או הפוליטיים של העיתונאי. תרבות האתרוג קנתה לה מאחז של קבע.

יש גם עיתונאים אמיצים ויוצאי דופן שאינם מתחככים עם אילי ההון והכסף אינו מסמא את עיניהם. אחד מהם הוא מיקי רוזנטל שחשף בסרטו "שיטת השקשוקה" את דרכי התעשרותה של משפחת עופר, אחת מ-16 משפחות המיליארדים השולטות במשאבים הכלכליים של המדינה, והפך לנרדף ע"י המשפחה ולמנודה ע"י כלי התקשורת. המנוע של הבולודוזד נדם.

צר לי על שמוסדות העיתונות הפקירו את מיקי רוזנטל לגורלו. **אומץ** שחרטה על דגלה מראשית הקמתה את המאבק בתופעה ההרסנית של ההון והשלטון סייעה לו בחומרים לסרטו. במקביל ניצבנו לימינו ועודדנו את הסינמטק להקרין את סרטו. נמשיך לסייע לו בכל דרך. צר לי על שנבצר ממיקי להיות אתנו הערב.

המאזן המוסרי של המדינה בשנה החולפת שלילי. זו הייתה שנה רעה לטוהר המידות במדינה ושנה טובה לעבריינות.

סרחונו של הדג, שהחל בראשו, הגיע השנה למרבה הצער כבר לזנבו. העבריינות לסוגיה הפכה לספורט לאומי, והבושה נעלמה מזמן. הייתה זו שנה של פריקת עול כללית. שנה שבה התפשטה עבריינות שלטונית ברמות הגבוהות ביותר, שנה שבה נפרצו סכרים באכיפת שלטון החוק, שנה שבה התערערו יסודות המנהל התקין, שנה שבה העמיקו הפערים בחברה הישראלית, שנה שבה איש הלא ישר בעיניו יעשה.

זו הייתה גם שנה שבה הגיעה לשיאה השתוללות ארגוני הפשע ברחובות, שגבתה חיי אנשים וטף חפים מפשע. ארגוני הפשע מרושתים היטב בחיי החברה והכלכלה במדינה, בין חבריהם מצויים קציני משטרה. עבריינים הפכו להיות כוכבי טלוויזיה ועם ישראל צופה בתכניות של טלה נבלות.

תמונת המצב העכשווית במדינה מדאיגה מאוד. היסודות המוסריים רעועים ושברים. קשה מאוד למצוא כיום במדינה גוף ציבורי שלא דבקה בו השחיתות ברמה זו או אחרת. אנו חיים במדינה שבה נחקרו בשנים האחרונות כחשודים בפלילים נשיאים, ראשי ממשלות, שרים, יושבי ראש כנסת, רבנים ראשיים, שופטים, שרי משפטים, חברי כנסת בסיטונות, ראשי עיריות בהמוניהם,

מפכ"לי משטרה, ראשי מערכת המיסים, פקידים בכירים, ראשי ארגונים ציבוריים, רופאים, פרקליטי צמרת ומי לא.

האמת צריכה להיאמר כאן ועכשיו: המציאות העגומה טופחת ללא הרף על פנינו כל הזמן. המדינה מתפרקת בהדרגה מערכיה, המוסר הציבורי מתרסק, והשחיתות הגואה מוסיפה ללחך את כל החלקות הטובות, שוחקת את התקוות ומרעילה את הדור הצעיר. בשנה שחלפה, התסכול והכאוס הגיעו לממדים בלתי נסבלים. על כף המאזניים מונחים כעת לא רק צביונו המוסרי, אלא עתידה של המדינה.

החוק הישראלי מקרטע ואינו נאכף כראוי לא על-ידי משטרת ישראל, שידה קצרה מלהושיע, ולא על-ידי רשויות האכיפה האחרות שבהן הולכות ומתרבות החריקות. עיני הדין הפך להיות הנאה מסחבת ומקומבינות ופטור בעונשים קלים או בעבודות שירות פיקטיביות. רבבות תיקים נסגרים בנימוק מוזר שאין בהם "עניין לציבור". מי הוא אותו ציבור שאין לו עניין בעבירות פליליות של מיוחסים למיניהם ומי בכלל שאל את הציבור לדעתו?

העובדה שברוב המקרים לא מוגשים כתבי אישום אינה מעלה ואינה מורידה מההיקף הכרוני של הסיאוב והתיעוב. העדרן של ראיות פליליות מוצקות לא מעניקה לעברייני הצמרת תעודות יושר. מדינת ישראל כבר אינה מדינה של חמדת אבות, שבה אמורות להתגשם כל התקוות. סימני ההיכר המוחצנים שלה חמדנות, נהנתנות וסיאוב, זאת בזמן שבשוליה חיים מאות-אלפים אזרחים במצוקה ודלות, ילדיהם רעבים ומועדים לפורענות. ניכרת עליה בשני סוגי העבריינות: זו של השבעים שאינם יודעים שובע, ולצידה זו של מקופחים, שמצוקתם מוליכה אותם אל הפשע. כולם זורמים אל ים העבריינות, והים אינו מתמלא.

יש לנו ארץ זבת חלב ודבש מר. ארץ שכבר אינה אוכלת את יושביה: הם אוכלים את מה שנותר ממנה. כבר מזמן כל ישראל אינם חברים. כל אדם לגורלו. האווירה במדינה דחוסה ומצב הרוח בשפל. סימנים של ייאוש פזורים בכל אתר ואתר.

ישראל חדלה כבר מזמן להיות אור לגויים בתחומי ההגינות השלטונית וטוהר המידות. אורותיה המוסריים כבו, ועלטה שוררת בה. למרבה הצער, זאת האווירה שבה גדל דור ההמשך. לא בכדי הולכות ומתרבות תופעות כמו ירידה מהארץ והשתמטות המונית משירות צבאי, תופעות המוזנות על-ידי הריקבון הכללי הפושה בכל.

החברה הישראלית שסועה, מפורדת, מסוכסכת. זו חברה שבה יש זילות בחיי האדם. הפערים מתרחבים, הקטבים מתחדדים, האלימות שוברת שיאים שליליים, הנפוטיזם חוגג בגופים הציבוריים. כרטיס הביקור של ההצלחה הם הקשרים ולא הכישורים. זאת קרקע פורייה לשחיתות חסרת רסן ותחילת סופה של הדמוקרטיה. מן הראוי שנזהיר את עצמנו מבעוד מועד.

דו"חות וממדים בינלאומיים מצביעים גם הם על הידרדרותה של מדינת ישראל אל עבר מדינות העולם השלישי, שבהן השחיתות היא מחלה חשוכת מרפא, והשוחד הוא המטבע היציב.

במקום צדקה ומתן בסתר - נדבכים במסורת היהודית - מתפתחת בישראל תופעה הפוכה של קבלה בסתר: קבלת שוחד בדרכים שונות ומגוונות, לעיתים מתוחכמות. למרבה הצער, נוהל נלוז זה נפוץ היום ברוב מגזרי המשק.

זו הייתה צריכה להיות שעתם של גופי אכיפת החוק במדינה שהיו אמורים להחזיר לתושבי המדינה את האמונה ביכולתו של שלטון החוק להתמודד עם המצב הבלתי נסבל.

למרבה הצער, מינה ראש הממשלה היוצא שר משפטים חדש, פרופ' דניאל פרידמן, שרקח "עסקת חבילה משפטית" שכמה ממרכיבי מקוממים: קיצוץ סמכויות בית המשפט העליון, ביטול זכות העמידה בבג"ץ של גופים ציבוריים מסוגה של **אומ"ץ** וגישה סלחנית כלפי אישים פוליטיים שסרחו.

להשתלחות הבלתי מרוסנת בבית המשפט העליון היה מחיר כבד. התוצאה הבלתי נמנעת הייתה הרסנית. אימון הציבור בבית המשפט העליון צנח והגיע לשפל מדאיג. הסקרים מורים שלארבעים אחוז מכלל אזרחי המדינה אין אמון בבית המשפט העליון.

שופטי בית המשפט העליון לשעבר נחלצו להגן על המוסד המשפטי המסמל יותר מכל את שלטון החוק ומבצר הדמוקרטיה וזכויות האדם.

אחת הבלטות בהם השופטת (בדימוס) דליה דורנר, זוכה הערב באות החמש של **אומ"ץ**.

אומ"ץ קראה תיגר נגד מגמות להחלשתו של בית המשפט העליון ותמשיך לעמוד על המשמר. אבל לא רק בית המשפט העליון היה על הכוונת. גם בתי משפט בערכאות נמוכות יותר והפרקליטות אינם זוכים לאימון אוטומטי של הציבור והפעם לא באשמת שר המשפטים.

הולך ורב מספרם של אזרחי המדינה שאינם מאמינים יותר במערכת המשפט על ערכותיה ושלוחותיה השונות. לדידם, המציאות העגומה מלמדת שיש צדק לעשירים ולאישי ציבור בכירים וצדק אחר להמונים.

טחנות הצדק מקרטעות. קיימת סחבת בלתי נסבלת במאות אלפי תיקים, נחשפו בזו אחר זו מערכות יחסים בעיתיות והחלטות שנויות במחלוקת של שופטים. לרוע המזל, דבק הרבב. התנהלותם האישית של כמה שופטים בבתי משפט שונים הטילה כתמים על מערכת המשפט כולה. האמרה "ייקוב הדין את ההר" פשטה את הרגל מזמן. ההר של הפשיעה אינו מחורר אלא מתעבה וגובה. זה אות מבשר רעות.

גם במערכות אכיפת החוק האחרות אחז הרקב. שוטרים מקיימים קשרי חברות עם פושעים. יש כאלה שחדלים להיות אוכפי חוק והופכים להיות עוקפי חוק. מידע פנים מחדרי החקירות זולג החוצה לעבריינים לסוגיהם, בעלי תפקידי מפתח בשירותי המיסים מתרועעים עם עברייני מס ומדליפים להם מידע פנים חסוי. מאגרי המידע, גם כאלה של מערכת הביטחון, פרוצים לכל דורש. צנעת הפרט הפכה לידיעת הכלל. אין דין ואין דיין.

בראש סדר העדיפויות היה צורך לטפל בשחיתות השלטונית שהגיעה לממדים מפלצתיים.

אומ"ץ זוקפת לזכותה את תרומתה הרבה במאבק הממושך והבלתי נלאה להבקעת מתחם השחיתות המבוצר של אולמרט, שאובטח ע"י שרים צבועים שדבקו לכיסאותיהם, ונשמר ע"י אנשי תקשורת בכירים חסרי כבוד מקצועי ששימשו כשומרי ראשו.

ריכזנו מידע סמוי ממקורות שונים והעברנו חומרים חיוניים לגופי אכיפת החוק ובעיקר למשרד מבקר המדינה. במקביל ניהלנו מערכה ציבורית ומשפטית למניעת טיוח ומדיניות של איפה ואיפה. לא היססנו מלהתעמת עם התקשורת שהגנה על אולמרט ושלמנו על כך מחיר של החרמה.

ראש החץ של מאבק מפרך זה היה מבקר המדינה, השופט (בדימוס) מיכה לינדנשטראוס, שהצליח לצקת תוכן מהפכני במוסד המבקר, הצמיח לו שיניים חדות ופתח עידן חדש בתולדותיה של ביקורת המדינה: לא עוד דו"חות שנתיים על מבוקרים אנונימיים, דו"חות עבי כרס שמונחים כספר שאין לו הופכין, אלא דו"חות מיידים עם שמות מפורשים. אין חסינות לאף מבוקר, אין הנחה, אין טיוח. דיווח על העבירות החמורות מועבר ליועץ המשפטי לממשלה עם המלצה שיורה על חקירת משטרה.

מבקר המדינה הוכיח זקיפות קומה, אומץ לב ונחישות במאבקו בשחיתות השלטונית ברמות השונות ולמטרה זו הקים מחלקה מיוחדת הכוללת צוות עובדים מסור ומקצועי. אחד הבכירים בצוות זה, יועצו לשעבר של המבקר, ניצב (בדימוס) יעקב בורובסקי, זוכה כיום ביושר אישי ומקצועי לאות המופת של **אומ"ץ** לשנת 2008.

תנועת **אומ"ץ** מבקשת בהזדמנות חגיגית זו להביע גם את תודתה והוקרתה לחברי הסגל הבכיר של משרד מבקר המדינה, הנמצא אתנו כאן כיום, על עבודתם המסורה והמאומצת.

יש שרים לשעבר שסרחו, מסוגו של אריה דרעי, שמבקשים לחזור למרכז הבמה הפוליטית. אין מקום לרדוף עבריין ששילם את חובו לחברה, אבל לטעמנו איש ציבור שהואשם בלקיחת שוחד אינו ראוי להנחות ולקיצורי דרך, גם אם חבריו הטובים הם אהוד אולמרט וחיים רמון.

למרבה האירוניה, יורשו של ניצב (בדימוס) בורובסקי בתפקיד יועץ המבקר למאבק בשחיתות הוא ד"ר מאיר גלבע, קצין משטרה בכיר לשעבר שעמד בראש צוות החקירה של השר לשעבר דרעי, שלחץ להחליפו. ד"ר גלבע נוכח אתנו כאן הערב ואנו מאחלים לך שתנעל את נעליו הגדולות של בורובסקי ולא תחליפם בנעלים אופנתיות אחרות. אנחנו נהיה לצידך.

בחירתו של פרקליט מדינה החדש, עורך הדין משה לדור, הפיחה רוח חיים במשרד המשפטים והוא מהווה מקור תמיכה ביועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, העומד עתה על הכוונת מאז שהנחה את המשטרה לערוך סידרה של חקירות לראש הממשלה שדחפו לסיום כהונתו.

החלטה קודמת של מזוז, להגיש כתב אישום נגד שר המשפטים לשעבר חיים רמון בגין הטרדה מינית ערב הכרזת המלחמה, גם היא עולה לו ביוקר.

היה זה מחזה תעתועים לראות כיצד רמון, שהורשע בדין וחזר לממשלה בגלל גישה סלחנית של מזוז, השתלח ביועץ בישיבת הממשלה מול שתיקת התיישים.

אומ"ץ אמונה על שמירת מעמדו ועצמאותו של היועץ המשפטי לממשלה.

שותפים אחרים למאבק שלנו הם קומץ עיתונאים חוקרים, שרואים את תפקידם כשליחות ולא כמשרתיהם של ראשי המדינה ומזדנבים של אילי הון.

בראש הרשימה הקטנה והמפוארת עומד יואב יצחק, עורך אתר האינטרנט "חדשות מחלקה ראשונה", שהביא כבוד רב למקצוע. יבוא יום שעוד יסופר כיצד פעלנו שנינו בתנאים מחתרתיים מול כוחות החושך של ראש הממשלה ושליחיו לדבר עבירה. יואב יצחק נמצא אתנו כאן הערב. הוא מאלה שמסרבים בקנאות לקבל אות. יואב תודה לך.

על רשימה זו נימנה גם רביב דרוקר מערוץ 10, הזוכה כיום לאות **אומ"ץ** על חלקו הרב בחשיפת פרשותיהם של אישי ציבור שסרחו ובהם ראש הממשלה. גם הוא שילם מחיר ע"י עיתון שנעץ בו את טוריו. אנחנו מצדיעים לך.

שותף נוסף למאבק הוא מיקי מירו מ"קול ישראל" שקיבל בשנה שעבר מאתנו אות הוקרה. מירו לוחם ותיק בשחיתות לסוגיה הצליח בשידוריו לתרום לאיכות חייהן של השכבות החלשות. יישר כוחך. אני רוצה לברך בהזדמנות חגיגית זו גם את דן מרגלית, הנמצא אתנו כיום, על הצטרפותו הפעילה לכוחות האור. אנו מקבלים אותך בזרועות פתוחות.

אומ"ץ מבקשת להביע הערב את הוקרתה לסגן ניצב אפרים ארליך (קרמשיניט) - קצין המשטרה שחשף מעשים בלתי ראויים בצמרת המשטרה, ולהעניק לו אות במשבצת של חושף שחיתות. המשטרה אסרה עליו לקבל את האות. הוא נעדר כאן הערב. אני מאמין שחברי הנהלת **אומ"ץ** מצאו דרכים כדי לבטא את רחשי לבם כלפיו.

לקראת סיום דברי, אני איש בשורה הערב.

אומ"ץ לא תסתפק יותר רק בחשיפת פרשות שחיתות, הגשת תלונות לרשויות אכיפת החוק ומעקב אחריהן, בהגשת עתירות, בפעילות לתיקון עוולות חברתיות, במסעי הסברה ובשיווק לכלי התקשורת. הגענו למסקנה הבלתי מנעת שיש צורך להתחקות אחר שורשיה של השחיתות, לחקור את מניעיה, לבדוק את דרכי התפשטותה ולחפש דרכים נוספות כדי לבלמה.

לשם כך אנו יוזמים את הקמתו של מרכז ראשון מסוגו בישראל לחקר השחיתות, בשיתוף עם גורמים אקדמאיים, ציבוריים ומקצועיים. בעבר חברנו ל"תפנית" בתחום זה, אבל הרעיון לא הבשיל.

למטרת הקמת המרכז בדעתנו לגייס תמיכה בארץ ובחו"ל וכן את מיטב המומחים במדינה. המועמד הראשון שלנו יהיה עורך הדין פרופ' מיכאל קורילנדי, המקבל הערב את עיטור הכבוד של **אומ"ץ**.

לשם הקמת המרכז נזדקק למשאבים מאילי הון שאינם הולכים בדרכים עקלקלות אבל בעיקר לתמיכתם של המוני אזרחים טובים וישרים המצויים ברחבי המדינה ומוכנים להתנדב ולפעול וחסרים את החיבור הארגוני. נזדקק גם לחושפי מעשי שחיתות. שיטו אתנו שכם. אחד מהם, ישראל זינגר,

לשעבר מנהל בית הספר התיכון "בליך" הרמת-גני, נמצא אתנו כאן. אני מברך אותך ועוד כמה חושפי שחיתויות אלמונים שמצויים כאן אתנו. בכוחות משותפים נדליק את אורות המחסור במדינה ונסתום את מנהרת השחיתות.

לסיום מסכת תודות קצרה:

יקצר המצע מלפרט את שמותיהם של אלה שתרמו לצמיחתה והתפתחותה של **אומ"ץ**. שמותיהם חקוקים בתולדות התנועה ובפרסומיה.

ברשותכם אני מבקש להודות לצוות הניהול של התנועה, הפועל לצידי, המנכ"ל פליצה פלד והיועצת המשפטית של התנועה עורכת הדין גליה גבעולי.

תודה מיוחדת לצוות המשפטי, בעיקר לעורך הדין בעז ארד, הפועל ללא לאות ולעורך הדין פנחס (פיני) פישלר שתרם לנו רבות.

אני מברך את חברי ההנהלה היוצאת והנכנסת של **אומ"ץ**, בעיקר את אלה שגילו פעילות יוצאת דופן. החברות אורה רובינשטיין, חנה לב, חנה פלקון, יעל ארצי, אראלה גולן, אילנה דלפרי, אורית אבדור והחברים ד"ר רן כוחן, בני שגיר, ד"ר ישראל גלעדי ומעוזיה סגל.

לא נשכח את חברי ועדת הביקורת המסורים בראשותו של שלמה טל.

תודה לשני הדוקטורים הפעילים, ד"ר מאיר מונסליזה וד"ר יעקב (יענקלה) ניר.

תודה לפעילי סניף מחוז הצפון - רות כהן, עורך הדין חיים נתיב וד"ר עודד סושרד.

תודה לוועדת האות, בראשותו של חבר ההנהלה ד"ר רן כוחן, שעשתה מלאכת בחירה מוצלחת.

ולעדה המארגנת של האירוע, בעיקר לשני אנשי הטלוויזיה הישראלית רחלי הרט ויוסי משולם, שפעלו בהתנדבות.

תודה אחרונה לקרן המפיקה הראשית של האירוע וללבנה המזכירה המסורה.

שנה טובה וטהורה לכולכם.